

Не пам'ятаю коли я вже звик
Ховати почуття свої від всіх

Але досі пісні сумні
Надії тануть, наступні ми
Надто довго тебе чекав
Щоб відпустити так

О, якщо не доля нам
Бути разом при світлі, ми вирішим
Бо я буду знову там
В тому ж місці, як завжди
Опівночі

А ти знайди привід втекти
Від цих вже врослих у шкіру
Стримуючих ланцюгів

Нам не завадять ані луна
Ані вулкани, ані війна
Надто довго тебе чекав
Щоб відпустити так

О, якщо не доля нам
Бути разом при світлі, ми вирішим
Бо я буду знову там
В тому ж місці, як завжди
Опівночі

Опівночі...
Опівночі...

Ти знаєш, я буду знову там
В тому ж місці, як завжди
Опівночі